

ни роса; всиѣкы-тѣ источниѣ водны прѣсѣхнѣли, земя-та не давала ни хлѣбѣ, ни трѣвѣ. Въ царство-то Израилско было ужасно бѣдствіе. Дрѣвье-то стояли безъ листіе, поля-та безъ трѣвѣ. Цѣлы шумаѣ испосѣхнѣли; добытка-тѣ гыналь, человѣѣы-тѣ умирали.

Наконецъ Израилѣане-тѣ ся покаяли, притекли до Оногова, Който е единѣ спленѣ да порѣси земѣ-тѣ съ плодотворенѣ дѣждѣ и да ѣх прохлады съ небеснѣ росѣ; тѣи хванѣли да ся молятъ Всемогущему Богу, и Господѣ казалъ на Иліѣ: „прѣдстани прѣдѣ Ахава: азѣ щѣ дамѣ на земѣ-тѣ дѣждѣ.“ Св. Иліѣ послушалѣ.

Вѣ това время самѣ си царѣ Ахавѣ наедно съ благочестивѣй Авдіѣ пѣтували, да трѣсятъ долины водны, гдѣ бы могли да пасѣтъ царскы-тѣ коніе и мѣскы, стараѣщи ся да запазятъ поне нѣколко добытѣкъ въ земѣ-тѣ Израилскѣ. Царѣ-тѣ вѣрѣлѣ изѣ единѣ пѣтъ, Авдіѣ изѣ другѣ. Веднага, совѣмѣ нечаянно, Иліѣ прѣдстанѣлѣ прѣдѣ Авдіѣ и казалъ му: „обади на царѣ за мое-то дохождаше“.

Авдіѣ увѣдомилѣ царѣ, че Иліѣ, когото той трѣси навсѣдѣ, самѣ дошѣлѣ до него. Царѣ-тѣ казалъ на Пророка: „ты ли си, който развращавашѣ народа Израилскѣй?“—„Не азѣ, развращавамѣ Израилѣ“, отговорилѣ Иліѣ, „но ты и домѣ отца твоего. Ты го отѣрнѣ отѣ пѣтища-та Божіѣи и накара го да ся покланѣ на идолы-тѣ. Распрати навсѣдѣ улаѣы, да ся събере народа ти на Кармилскѣ-тѣ горѣ; нека дойдѣтъ тамѣ и жреѣы-лѣ Вааловы“.

Всѣкы ся събрали на Кармилскѣ-тѣ горѣ. Тамѣ дошли четѣрестотинѣ и пѣдесѣтъ жреѣы Вааловы; а Иліѣ былѣ само единѣ Пророкъ Бога истиннаго. Той прѣдложилѣ да приготоваѣтъ двѣ жертѣы: единѣ за Ваала, другѣ за Бога Израилева, и казалъ на народа, че истиннѣй Богѣ е Онзи, Който спустне на жертѣ-тѣ огнѣ отѣ небо-то. Всѣкѣй народѣ съ ведегласны восклицаніѣ ся согласилѣ на това прѣдложеніе.

Пѣрво наченали Вааловы-тѣ жреѣы да приносятъ своѣ-